

זוהר דין תורה

מה שלא שומעים מרבני הערב!!!

חלק ב

אור הזוהר 593 ★ אדר א' תשע"ד

מפעל הזוהר העולמי

בנישאות נ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א מחבר למעלה מאלף ספרים טל: 0527651911

גרוכ"י הצריקים אומרים ללמוד זוהר הקדוש

"הנה מלך יבוא לך
צדיק ונושע הוא
עני ורוכב על ח

רבי שלום יהודה גרוס
האדמו"ר מהאלמין
נשיא מפעל הזוהר העולמי

דין תורה בבית דין של מעלה

רצה ליקח רק חבירו הכריחו. אמרו שם שחבירו יבוא לעולם האמת להעיד שלקחת הסם שלא ברצונך רק מחמת הכרחתו, ובא בלילה בחלומו אליו וביקש ממנו היות ואנשים אחים אנחנו, לכך במטותא מינך שתבוא להעיד עלי. ובבוקר וירא והנה חלום, והסיחו מדעתו באמרו "חלומות שוא ידברון". ובלילה השני והנה עוד הפעם בא כדאתמול, וכך הי' כמה לילות. והלך אל ר' משה טויבש ז"ל בעל קרני ראם, וסיפר שכבר כמה לילות הוא בא וחוזר ובא וטענתו בפיו שאבוא להעיד בעולם העליון, על כן תנה לי עצה נכונה. והשיב לו, שבאם יבוא עוד הפעם תאמר לו שעל פי דין תורה התובע הולך אחר הנתבע, לכן יבוא הוא אל בעל קרני ראם, ובכאן יעיד עליו. וכך הוה. כשבא אליו אמר לו כמו שצוהו, בא לו הנפטר עוד הפעם בחזרה ואמר היות שאדמו"ר מבעלזא ז"ע הוא חד מבי דינא של מעלה, לכן תוכל לילך אצלו ושם תעיד. ולכן בא לכאן אל הרב מבעלזא, ז"ע ועכ"י.

מעשה נורא באחד שהכריח לחולה לקחת סם (מעדעצין) שהיה בו חשש חמץ, וכדנו אותו בבית דין של מעלה, פסקו שחבירו צריך לבוא לבית דין של מעלה להעיד על זה

בספר דברי אמונה בשם הרה"ח רבי יואל אשכנזי זצ"ל, הנה איש אחד מייאס בא אל כבוד הגה"ק שר שלום מבעלזא ז"ע, ואמר למשמישי הרה"ק שצריך ליכנס פנימה בדבר נחוץ מאוד. כשנכנס לקודש פנימה, אמר לו הרה"ק ז"ע: פתח פיך ותעיד. פתח פיו ואמר: אני מעיד שחברי ירא ליקח הרפואה מחמת שהי' בה חשש חמץ, אלא מכיון שהי' פיקוח נפש הכרחתו ליקח הרפואה. אמר לו הרב ז"ל: תוכל לילך לשלום.

כשיצא מהרב ז"ל, שאלו אותו מה היה המעשה, וסיפר שאברך חברו וידידו היה חולה, והוצרך ליקח סם רפואה, אלא כיון שהי' בו חשש חמץ, לא רצה לקחתו, ואני הכרחתו ליקח אותו. וכשמת ועלתה נשמתו לפני בית דין של מעלה רצו לדון אותו על מה שלקח הרפואה שהיה בה חשש חמץ, השיב שהוא לא

שער הגלגולים

שלא היו לו בנים, ויתיעץ עם יועציו בענין זה. ויאמרו לו רק היהודים יכולים לעזור לך בזה לפעול עבורך ישועה. ויתן צו ליהודים שיתפללו לה' שיהיה לו בן, ואם לא יולד לו בן בשנה זו, כל יראו ובל ימצאו במדינתו ויגרש אותם מארצו אנשים נשים וטף, ויתאספו כל היהודים בחרדה גדולה בבית הכנסת ויבכו ויצעקו במר נפש.

והנה נשמה גדולה בשמים ששמעה צעקת בני ישראל, השתתחה לפני הקב"ה שהיא רוצה להיות בן המלך למען הציל את היהודים מן הגזירה. בקשת הנשמה נתקבלה ובאותה שנה נפקדה המלכה בבן זכר נפלא. בהגמל הילד התחילו לחנכו בלימודים, כי הי' מוחו נפלא וחריף. ויגדל הילד בלימוד ובכל מיני חכמות. ויקרא המלך כומר אחד מהכומרים ויורהו לקחת את הילד ולחנכו בלימודים. ויען הכומר שהוא מסכים להוראת המלך כמובן, אבל תנאי התנה: מכיון שבכל יום

מעשה נורא באחד שהיה צריך להתגלגל שוב בעולם הזה עבור שינק מנכרית שנתיים הראשונות מחייו

מובא בספרים, שהרב הקדוש רבי חיים מקאסוב זצ"ל סיפר מעשה נורא: פעם אחת באה אשה אחת לפני הבעל שם טוב ז"ע ובכתה לפניו היות שהיא לא עלינו חשוכת בנים, שיברך אותה שתלד בן זכר. והבטיח לה הבעל שם טוב ז"ע שבזו השנה תפקד בבן זכר. וכן הי' לתשעה חדשים ילדה בן זכר, ילד נחמד למראה וטוב תואר שאין דוגמתו. לסוף שנתים נסעה אתו אל הבעש"ט ז"ע שיברך אותו, וכשבאה להבעל שם טוב לקח את הילד בידיו וחיבקו ונשקו ואחר כך נסעה לביתה וכשבאתה לבית נפטר הילד לא עלינו. האשה צעקה מרה ובכתה מאין הפוגות על פטירת הילד, ונסעה להבעל שם טוב וזעקה על פטירת הילד. ויען לה הבעל שם טוב: אל תצטערי על פטירת הילד, והמעשה כך הי': מעשה במלך

הרב הקדוש מבעלזא והגאון בעל שואל ומשיב מגלים לנו הסוד, דמי שנכשל באיסור חמץ דכתיב בו הטעם גרשיים, צריך לנדד מביתו בגלות.

אחר כך אמר הגאון מורינו הרב רבי יוסף שאול זצ"ל: **ראו איך שיש לצדיקים עינים פקוחות ומאירות בתורה, דהטעם שעל תיבת ונכרתה (שמות י"ב, י"ט) האמור גבי אוכל חמץ הוא גרשיים, מה שאין כן בשאר מקומות דכתיב בהו נמי ונכרתה, אין הטעם גרשיים, לרמז דהתיקון של עון חמץ בפסח הוא גלות, ע"כ.**

ורואים אנו בזמנים הללו שהרבה אנשים מאנשי שלומינו בארץ הקודש ובתפוצות הגולה, צריכים לנדד למרחקים למשך שבועות או לחדשים לקבץ כסף עבור מטרות שונות, וטעמא מיבעיא מדוע אחד צריך לנדד למרחקים כדי למצוא את לחמו, והלא הקדוש ברוך הוא זן ומפרנס לכל, ויכול להזמין להם פרנסתם גם במקומות מושבותיהם. אך אחר שהרב הקדוש מבעלזא והגאון בעל שואל ומשיב גילו לנו הסוד הזה, דמי שנכשל באיסור חמץ כתיב בו טעם גרשיים, שצריך לנדד מביתו בגלות, אפשר דאנשים אלו נכשלו בעונותינו הרבים בחשש של איסור חמץ אף במצות שאכלו, על כן צריכים לגלות מביתם ולמצוא טרף לחמם במרחקים.

וצריכים אנשים אלו ללמוד מזה מוסר השכל שכל עיקר הטעם שהולכים כל כך הרבה בגלות הוא אולי משום שנכשלו באיסור חמץ רח"ל, ומהם ילמדו אנשים אחרים, שתודה לה' לא היו צריכים לנדוד למרחקים עד עתה, שידעו מכאן ולהבא גם כן ליזהר מאוד בענין שמירת המצות, שיהיו באופן מהודר ביותר בלא שום חשש ופקפוק של איסור חמץ כלל. והנה מובן מאליו דבני ישראל שאכלו מצות ביציאתם ממצרים, אשר התורה הק' מעידה על זה שהיו עוונות מצות כי לא חמץ, היו המצות האלו שמורים מן השמים שלא יהא בהם אפילו נדנד וחשש של חמץ ח"ו.

מעשה נעדר אחד בן שבע שנים יתום שהיה שוטה והציעו שילך לבית חינוך לילדים ושם צריך לאכול נבילות וטריפות כשאר ילדי נכרים שבשם.

היה עובדא נוראה בימי החתם סופר זכרונו צדיק לברכה נעדר אחד בן שבע שנים יתום מאד, אינו מבין מה שמדברים אליו, מדבר ואינו יודע בעצמו מה מדבר. כל מעשיו, רמיזותיו וקריצותיו מעידין ומגידין שהוא שוטה ודעתיה קלישתיה מאד. ואחר התייעצות עמוקה של הרופאים המומחים הציעו העצה היחידית שילך לבית חינוך לילדים כאלה, ובלי שום ספק יתעלה שם על כל פנים להגיע למעלת בעל אנושי לישא וליתן ולכלכל דבריו במשפט לטרוף טרף לו, אבל דא עקא כי בשום אופן בל ינתן להביא לו מאכלות כשרות וצריך לאכול נבילות וטריפות כשאר ילדי נכרים שבשם.

והניף ידו מרן רשכבה"ג מהר"ם סופר זצ"ל בכח תורתו להמציא היתר להנעלב הלזה וסיים דבריו כהאי לישנא: ומכל מקום העידו קדמונינו זכרונו לברכה שעל ידי מאכלות אסורות נעדרות מטמטם הלב ומוליד לו טבע רע, עדיין אני אומר מוטב שיהיה שוטה כל ימיו וכו'.

(שאלות ותשובות חתם סופר אורח חיים סימן פ"ג, נפש ישעיה)

כל מי שמרחם על המסכן ומחזיר לו נפשו מחשיב לו הקדוש ברוך הוא כאילו ברא אותו

נפשי קב"ה סליק עלי' כאילו הוא ברא לנפשי, וע"ד אברהם דהוה חיים לכל בני עלמא סליק עלי' קוב"ה כאילו הוא ברא לו דכ' ואת הנפש וגו.

הוא עולה לשמים, הנה אז לא יכנס הילד אליו. ויסכים המלך על דבריו, ויקח הכומר את הילד וילמדהו כל מיני חכמות. פעם אחת נכנס אליו הילד בעת שהי' הכומר מתבודד, וירא והנה הוא לבוש טלית ותפילין ומתפלל. וישאל הילד: מה זאת? ויען הכומר ויאמר: מכוין שגילית סודי אגלה לך את האמת.

דע לך כי יהודי אני ורוב שנתי עברו עלי כן. לומד אני גמרא ומתפלל, והלימוד הוא מתוק מדבש. רק אבקשך על נפשי שלא תגלה חלילה דבר זה לשום ילוד אשה, כי באם חס ושלום יודע למלך בטח ידונו אותי למיתה. ויבטיח הכומר לבן המלך שילמוד אתו בכל יום גמרא וספרי קודש של היהודים. ושמח מאוד לב הילד ללימודים אלה ואמר להכומר שהוא רוצה להתגיייר, ויבקש ממנו עצה איך להביא הדבר לפועל. ויאמר לו הכומר שיבקש מאביו, היות שהוא רוצה ללמוד דרכי המדינה, לכן יתן לו רשות לנסוע לכל מקומות המדינה להתוודע עם השרים והמושלים, ואביו המלך נתן לו רשות על זה. ויברח בן המלך למדינה אחרת ובא אל היהודים. ושם הלך אל הרב ונתגיייר ונעשה אחד מהצדיקים. כאשר פטר בן המלך ובא לפני הבית דין של מעלה, לא מצאו בו שום נדנד חטא, כי היתה נשמתו קדושה, ודנו אותו לגן עדן.

ויבא מקטרג אחד ויאמר שיש לו ללמד חובה אחת עלייך במה שינק מנכרית שנתים הראשונות מחייו. ואף שהי' זה מאונס, אבל גם זה דורש תיקון. ויצא פסק הדין שצריך להתגלגל שוב בעולם הזה ולהוליד אצל בת ישראל ולינק ממנה שתי שנים וזוה יתקן הפגם הנ"ל. וסיים הבעש"ט להאשה: ועכשיו מה איכפת לך שילדת נשמה גדולה וקדושה זו, את צריכה לשמוח שנפל בחלקך דבר גדול כזה.

גלתה יהודה מעוני שאכלו חמץ בפסח - מכאן דעונש אכילת חמץ בפסח הוא גלות

ואמרתי בזה על פי עובדא שהיה באיש אחד שהיו לו קשרי מסחר עם אדונים בעלי אחוזות, ובחול המועד פסח היה אצל אדון אחד בעניני מסחר, ואירע לו מקרה רע רח"ל דאותו האדון כיבדו בכוס שכר, והיהודי, ששכח שפסח היום, שתה השכר.

אחר כך כשזכר בא אל הגאון ר' יוסף שאול נתנון זצ"ל אב"ד לבוב, בעל מחבר ספר שואל ומשיב, לקבל תשובה על זה. הגאון בעל שואל ומשיב שלחו להרה"ק מוה"ר יהושע זצ"ל מבעלזא, וציוה עליו שבשבו מבעלזא יבא אצלו עם תשובת הרה"ק מבעלזא. ויהי כאשר סיפר האיש למהר"י מבעלזא מה שאירע לו, וביקש תשובה על מעשהו, הורה לו הרה"ק מבעלזא שישע מביתו לארץ הקודש.

כששמע הגאון בעל שואל ומשיב את תשובת הרב הקדוש מהר"י מבעלזא, אמר שהיה רוצה לדעת מקור ענין זה שציוה עליו לנסוע לארץ הקודש. ואמר הרב הקדוש מבעלזא שהמקור לדבר זה הוא ממדרש איכה: גלתה יהודה מעוני שאכלו חמץ בפסח. **מבואר דעונש אכילת חמץ בפסח הוא גלות.** ואם אדם צריך כבר לגלות מביתו למקום אחר, מוטב כבר שישע לארץ הקודש

ובזוהר הקדוש פרשת ויקהל (דף ש"ג על הפסוק הנ"ל) וזה לשונו: תא חזי מאן דחיים למסכנא ואתיב לי'

המדינה מרגשת והיו שואלין להם להיכן תלכו ואומרים להם לבית האלקים שבשילה שמשם תצא תורה ומעשים טובים ואתם למה לא תבאו עמנו ונלך ביחד, מיד עיניהם משגרות דמעות ואומרים להם נעלה עמכם, וכן אמר להם עוד הפעם עד שעלו עמו.

לשנה הבאה עלו חמשה בתים, ולשנה האחרת עלו עמו עשרה בתים, ולשנה האחרת הרגישו כולם לעלות והיו עולין עמו כמו ששים בתים, ובדרך שהי' עולה שנה זו אינו עולה לשנה האחרת, עד שהיו כל ישראל עולין והי' אלקנה מכריע את כל ישראל לכף זכות, וחניך אותם במצות וזכו רבים על ידו.

הקדוש ברוך הוא הוא בוחן לבות וכליות אמר ליה לאלקנה אתה הכרעת את ישראל לכף זכות וחנת אותם במצות וזכו הרבים על ידך אני אוציא ממך בן שיכריע את כל ישראל לכף זכות ויחנך אותם במצות ויזכו רבים על ידו, הא למדת בשכר מעשה אלקנה - שמואל.

(תנא דב"א רבא, פרק ח')

אלקנה זכה לבן כשמואל מפני שזיכה את הרבים בספר שמואל א', א', אומר, ויהי איש אחד כו' ושמו אלקנה גו', פסוק ג' ועלה האיש ההוא מעירו מימים ימימה להשתחות ולזבוח לה' גו'.

אלקנה הי' עולה לשילה ארבע פעמים בשנה, שלשה מן התורה, ואחת שקבל עליו בנדבה, שנאמר ועלה כו' [ונאמר בענין זה (שם כ"א) את זבח הימים ואת נדרו דמשמע חוץ מן שלש רגלים, ישועות יעקב] עלה אלקנה ואשתו ובנו ובני ביתו ואחיו ואחיותיו וכל קרוביו היו עולין עמו, ואמר להם למדו דרך עבודה מן הכנענים ומן העכו"ם שעשו דרך עבודה לעבודה זרה שלהם אף על פי שהם הבל וריק ק"ו שאתם צריכים לעשות דרך עבודה ולעלות לפני ארון ברית ה' שהוא א-ל-ח-י וקיים בריך שמי' לעלם ולעלמי עלמיא, אמר להם שיעלו כולם עמו וכשעולים עמו בדרך היו לנין ברחובה של עיר, והיו מתקבצין האנשים לבד והנשים לבד שכן האיש הי' מדבר עם האיש, והאשה עם האשה וגדול עם הקטן, והיתה

הרשב"י קובע:
בספר הזוהר יצאו בני ישראל מהגלות ברחמים
מחפשים מפיצים למליוני דפי הזוהר בכל העולם
מחפשים תורמים להדפיס מיליוני דפי הזוהר
לחלקם ל-15 מליון יהודים ברחם.
האם יש מחשב שיזכר לחשבן את הזכות הגדולה שיכולים
לזכות בכסף קטן?

הקב"ה שלח לנו תיבת נח של הרשב"י
שהיא "הזוהר הקדוש"
להצילנו מהמבול הנורא!

והמשכילים יזהירו קהר הנקוש. אליו אינו דקא משתדליו מותר דא, דאקרי ספר הזוהר, דאיהו פתיבת נח, דמתקנשין בה שנים מעיר, ושבע מופלגותא. וקומין אחד מעיר, ושנים ממשפחה. דבהון יתקום (שמות א) כל הפן הילוח היאורה תשלימהו. וקא אורה דספרא דא.

(זהר חלק ג' דף קנ"ג: ברעיא מהימנא), (ועיי"ע תקוני זהר תנ"ש דף ע"ב עמוד ד', ובתקנות המוציא לאור תקוני זהר מהר"א, וכן דברי רבינו הרמ"ק הרב משה קורדובירו, דע את אלקי אביך, י"א).

תיבת נח של הרשב"י

הזוהר הי' לא מנא ענה לבטל נתינת טובים לישראל, אלא בליטת "הזוהר הקדוש" ברצת ללא תוספת נתינת טובים. וז"ל בתיבת נח שכתבו בני ייחא עשרה עשרי התבין, ונתיב וברח אל התבין הואה ונתיב, ונמצא שפיריות רבי שמעון בר יוחאי עשתה עניו התבין, שכתובה נעשה תורה, אשר זו נמלחו כל השנים ברא וסודותי, כמזכיר בתקונים, ואז נחשב זה לפרויקט כללית לכל ישראל, עד שבסוף הימים לא יגשך אלא יצאה, והיו נשאר (ישועות נב, יב): "כי לא בחפזון מצאו וכמניסה לא תלכו כי הדר למינים ה' ומאספכם אלמני ישראל... כל מי שיחפשיה ביה תהיה ברכת מן השמים אחריו, ונתיב מרביב בישות, והאמת כי ספר הזוהר נשאר אחריו (אמתי רשב"י) וי"ע, שכל מי שיתחבק בו ומרא שפורס מן הספרא אתריא, עד שלא יצטרך לו (באחרית הימים) אלא יצאה, ואודיעך מה תועלת נמצא בזה, ונאמת כי תועלת גדול הוא, כי הוא תהיה סודותי בישות (הרמ"ל ל' באורותיו, וראה עוד באור הזוהר).

סדרת הספרים קובץ שופר הזוהר

(20 כרכים) – לתרומות עבור הדפסה והפצת הספרים – טל: 0527654911

קובץ שופר הזוהר כרך יז

ובו חמשה ספרים ספרים נפתחים (272 עמודים):
זוהר הכשרות - מי יאכילנו
בשר - ערכתי גר למשיחי
- קרקא - מגלה עמקות
חיינו ופעליו

קובץ שופר הזוהר כרך טז

ובו ספר אחד (288 עמודים):
ספורי הזוהר

קובץ שופר הזוהר כרך יח

ובו ספר אחד (256 עמודים):
זוהר קריאת שמע
כהלקתו דיניו ומנהגיו

בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזוהר, מן זוהרא דאימא עלאה תשובה. באלין לא צריך נסיון, ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזוהר, יפקון ביה מן גלותא בר חמי.

קובץ שופר הזוהר כרך כ

ובו ארבעה ספרים נפתחים (328 עמודים):
זוהר לפורים השלם

קובץ שופר הזוהר כרך יט

ובו ספר אחד (422 עמודים):
זוהר התקונים תקון מ"ג

